

ศึกษา แล้วต้องสะสม

‘ศิลปะล้านนา (เชียงใหม่)’

(ต่อจากฉบับเสาร์ที่แล้ว) ๒. พระญาณ

กิตติ แต่ง คัมภีร์โยชนาวิชัย และ คัมภีร์โยชนา
อภิธรรม ๓. พระรัตนปัญญา แต่ง คัมภีร์ชินกาล
มาลีปกรณ์ และอื่น ๆ อีก

ในรัชสมัยของ พระเจ้าติโลกราช พระ
พุทธศาสนาใน พระราชอาณาจักรล้านนา มีความ
เจริญรุ่งเรืองมาทั้งนี้ก็เพราะพระองค์ทรงมีพระราช
ศรัทธาปะละทาในพระพุทธศาสนา ดังจะเห็นได้ว่า
กระทั่งพระนามของพระองค์ก็มีความหมายว่า
“พระราชแห่งโลกสาม” อันได้แก่ พรหมโลก
สวรรคโลก และ มนุษย์โลก ทางด้านประวัติศาสตร์
ของพระราชอาณาจักรล้านนาก็มี **ราชวงศ์** ที่ปก
ครองพระราชอาณาจักรแบ่งออกเป็น ๓ ช่วงดังนี้

๑. **ราชวงศ์มังราย** ปกครองพระราช
อาณาจักรล้านนาระหว่างปี พ.ศ. ๑๓๘๙-๒๑๒๑ โดยมี
พระมหากษัตริย์ ๑๗ พระองค์ ดังนี้ ๑. พญามังราย
หรือ พ่อขุนเม็งรายมหาราช ๒. พญาไชยสงคราม
๓. พญาแสนพู ๔. พญาคำฟู ๕. พญาผายู ๖. พญา
กือนา ๗. พญาแสนเมืองมา ๘. พญาสามฝั่งแกน
๙. พญาติโลกราช หรือ พระเจ้าติโลกราช ๑๐. พญา
ยอดเชียงราย ๑๑. พญาเมืองแก้ว ๑๒. พญาเมือง
เกษเกล้า ๑๓. พญาไชยคำ ๑๔. พระนางจันทรประภา
๑๕. พญาไชยเชษฐา ๑๖. พญาเมกุจิ ๑๗. พระนาง
วิสุทธิเทวี ปกครองราชอาณาจักรระหว่างปี พ.ศ.
๒๑๒๑-๒๓๑๗ (คำว่า พญา ในภาษาพื้นเมืองทางภาค
เหนือ หมายถึง พระมหากษัตริย์)

๒. ยุคนี้ไม่มี **ราชวงศ์** ที่แน่นอนตายตัว
เนื่องจากเป็นยุคที่ พม่า เข้ามาปกครองจึงทำให้พระ
ราชอาณาจักรล้านนากลายเป็นประเทศราช (เมือง
ขึ้น) ของพม่าเลยเป็นเหตุให้ **พระมหากษัตริย์** ในยุค
นี้มีทั้งที่เป็น พม่า และ ชาวล้านนา สลับกันไปตาม
แต่ละรัชกาลดังนี้

๑. พญาสาราณินจตรามังชอลศรีมังนรธา
ช่อ ๒. พญาชัยย ๓. พญาชัยทิพ (มองกอยต่อ)

๔. เจ้าเมืองน่าน ๕. พญาหลวงทิพนตร ๖. พญา
แสนหลวง ๗. เจ้าเมืองแพร่ ๘. พญาอุปราชาอังแซะ
(เจ้ากรุงอังวะ) ๙. พญาบุตรเจ้าเกตุตรา (เจ้บุตรยา)

๑๐. พญามังแรนร่า ๑๑. พญาเทพสิงห์ ๑๒. พญา
องค์ดำ ๑๓. พญาเจ้าจันทร์ (พระนามเดิมคือ เจ้าขี้หูด
อดีตเป็นพระภิกษุวัดดวงดี) ๑๔. พญาไป๋ภัยคามินี
๑๕. พญาไป๋มะยง่วน

๓. **ราชวงศ์กาวิละ** ปฐมกษัตริย์แห่ง
ราชวงศ์นี้คือ พระเจ้ากาวิละ ได้นำกองทัพจากเมือง
เชียงใหม่เข้าสมทบกับกองทัพไทย ขับไล่พม่าหลังการ
เสียกรุงครั้งที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลกมหาราช องค์ปฐมกษัตริย์แห่ง พระมหา
จักรีบรมวงศ์ ทรงทราบซึ่งในน้ำพระทัยของ พระเจ้ากา
วิละ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็น **เจ้าผู้ครอง
นครเชียงใหม่** ที่กลายเป็นประเทศราชของ พระราช
อาณาจักรสยาม และทรงนับถือว่าพระเจ้ากาวิละเป็น
พระสหายสนิทที่มีความสำคัญยิ่งด้วยเหตุนี้ **ราชวงศ์
กาวิละ** จึงทำการปกครองนครเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ.
๒๓๑๗-๒๔๘๒ ก็สิ้นสุดราชวงศ์ทั้งนี้เนื่องจากนคร
เชียงใหม่ถูกลดฐานะจากเมืองประเทศราชเป็น จังหวัด
เชียงใหม่ แทนหลังจากที่การเสด็จถึงแก่พิราลัยของ
พลตรีเจ้าแก้ววันวรี เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์สุดท้าย

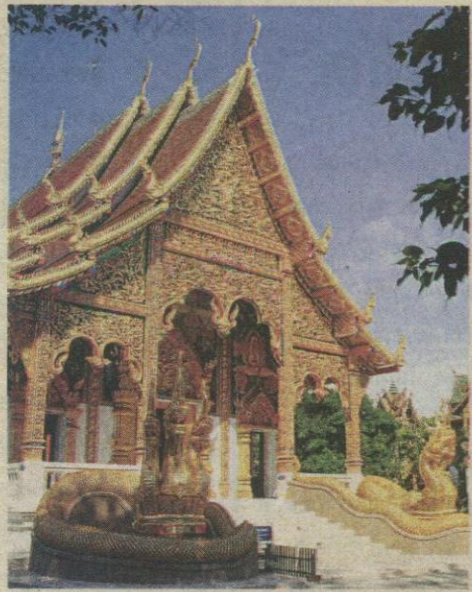

อนุสาวรีย์ พระนางจามเทวี ปฐม
กษัตริย์แห่งเมืองหริภุญไชยและเป็นผู้สร้าง
วัดมหาวัน

ท้าย พร้อมกับเป็นกษัตริย์แห่งราชวงศ์กาวิละ องค์สุดท้าย เช่นกันโดยลำดับกษัตริย์แห่งราชวงศ์กาวิละมี ๙ รัชกาลดังนี้

๑. พระเจ้ากาวิละ ๒. พระเจ้าธรรมลังกา ๓. พระเจ้าคำมื่น ๔. พระเจ้าพุทธวงศ์ ๕. พระเจ้ามโหตรประเทศ ๖. พระเจ้ากาวิโลรสสุริยวงศ์ (พระเจ้ามหาชีวิตอ้าว) ๗. พระเจ้าอินทรวชิยานนท์ ๘. พระเจ้าอินทวโรสุริยวงศ์ ๙. พลตรีเจ้าแก้วขวัญ

สำหรับประวัติศาสตร์ของพระราชอาณาจักรล้านนาโดยสังเขปนั้น หากนับย้อนอดีตไปในสมัยก่อนประวัติศาสตร์จะพบว่า ดินแดนของพระราชอาณาจักรล้านนาเคยมีมนุษย์อาศัยอยู่ก่อนแล้วตั้งแต่ ยุคหินเก่า ยุคหินกลาง และ ยุคหินใหม่ กระทั่งถึง ยุคโลหะ หรือ ยุคสำริด ซึ่งตามลำดับจากหลักฐานทางโบราณคดีที่ปรากฏพบว่า มนุษย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เหล่านี้อาศัยอยู่ตามลุ่มน้ำและถ้ำตลอดทั้งตามที่ราบลอนลูกคลื่น รวมทั้งที่ราบริมแม่น้ำในเขตจังหวัดต่าง ๆ เช่น แม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน

วัดมหาวน ที่ประดิษฐาน พระพุทธสิขีปฏิมา หรือ พระรอด

พระพุทธรูปสิขีปฏิมา

พระรอดพิมพ์ใหญ่วัดมหาวน

แพะ และ น่าน โดยมีมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เหล่านี้ก็มีวิวัฒนาการ ทางเทคโนโลยีคือรู้จักการทำ เครื่องไม้เครื่องมือด้วย หินกระเทาะ และ หินขัด รวมถึง เครื่องประดับ ที่ทำจาก หิน และ แก้วที่มีค่า อีกทั้งการทำ เครื่องปั้นดินเผา ให้เป็นภาชนะต่าง ๆ รวมไปถึงพิธีกรรม การฝังศพ การกลีกรวมปลุกข้าว ที่เก่าแก่ที่สุดในภูมิภาครวมถึงการรู้จักปลุกพืชพันธุ์

ธัญญาหารต่าง ๆ อีกด้วย

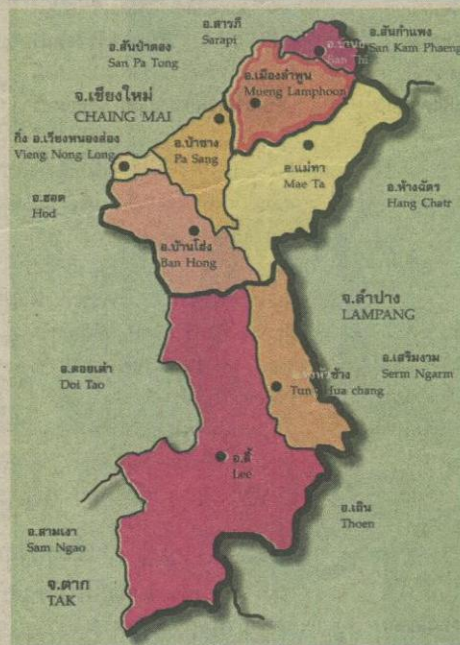
ต่อมาเมื่อเข้าสู่ สมัยประวัติศาสตร์ เรื่องราวการก่อสร้างบ้านแปงเมืองนั้นปัจจุบันยังไม่สามารถ กำหนดได้ว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใดเนื่องจากการสืบค้นที่มาของข้อมูลเพื่อสันนิษฐานนั้นมักจะได้มาจากการศึกษาตามตำนาน หรือนิทานพื้นบ้านที่คนในสมัยก่อนเล่าสืบต่อกันมา กลายเป็นนิทานปรัมปราหรือตำนาน

โบราณที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเช่น ตำนานจามเทวีวงศ์ หรือ พงศาวดารทริภุญไชย และ ตำนานชินกาลมาลีปกรณ์ พร้อม ตำนานมูลศาสนา เป็นต้น

โดยจากหลักฐานเรื่องราวและตำนานต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสถาปนา พระพุทธศาสนา และ กำเนิด ความ

วัดจามเทวี

แผนที่จังหวัดลำพูน

เป็นมาของบ้านเมืองด้วยการเล่าย้อนประวัติศาสตร์ของราชอาณาจักรล้านนาและผู้นำของอาณาจักร ย้อนหลังไปร่วมสมัยกับสมัยพุทธกาลพร้อมกับโยงเรื่องราวการเสด็จมาของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ก็ไมอาจหาหลักฐานของที่ตั้ง เมืองโบราณ ร่วมสมัยกับ สมัยพุทธกาล

มาขึ้นยันได้ ส่วนหลักฐาน การก่อสร้างบ้านเมือง มาปรากฏชัดเจนเมื่อประมาณ พุทธศตวรรษที่ ๑๙ คือ ในสมัย พระนางจามเทวี ทรงปกครองอาณาจักรทริภุญไชยดังที่ปรากฏเรื่องราวใน ตำนานจามเทวีวงศ์

ซึ่งในสมัยนั้นแม้ว่าสภาพภูมิศาสตร์ของทางภาคเหนือ จะเป็นเทือกเขาที่สลับซับซ้อนจำนวนมากแต่ก็มีที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขา มีแม่น้ำไหลผ่านทำให้พื้นที่ราบเหล่านี้มีความอุดมสมบูรณ์ จึงทำให้มีผู้คนเข้าไปอาศัยตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ หรือสมัยก่อนประวัติศาสตร์ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นกระทั่งถึง พุทธศตวรรษที่ ๑๙ จึงได้มีการค้นพบว่ามี กลุ่มบ้านเมือง กลุ่มชุมชน เกิดขึ้นมาก่อนแล้วแม้จะอยู่กันแบบกระจัดกระจายตามที่ราบลุ่มแม่น้ำสายต่าง ๆ จึงก่อให้เกิดเป็นสังคมเมืองแคว้นแคว้นเล็ก ๆ และแต่ละแคว้นก็จะมีความเป็นอิสระ ตลอดทั้งมีความสัมพันธ์ในลักษณะเครือญาติรวมถึงการค้าขาย โดยในสมัยนั้น (พุทธศตวรรษที่ ๑) มีอาณาจักรที่สำคัญดังนี้

๑. อาณาจักรทริภุญไชย เป็นกลุ่มบ้านเมืองที่ตั้งอยู่ในเขตที่ราบลุ่มของ แม่น้ำปิง โดยมี เมืองทริภุญไชย (จังหวัดลำพูนในปัจจุบัน) เป็น ศูนย์กลางของอาณาจักร และที่ราบลุ่ม แม่น้ำวัง ซึ่งมีเมือง เขลางค์นคร (จังหวัดลำปางในปัจจุบัน) เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรในฐานะเมืองลูกรองลงมา นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานเมืองโบราณที่ปรากฏอยู่รายรอบอาณาจักรทริภุญไชย เช่น เวียงมโน (ปัจจุบันอยู่ในเขตตำบลบ้านกลาง อำเภอลำปาดง จังหวัดเชียงใหม่) และ เวียงเกาะ (ปัจจุบันอยู่ที่ตำบลบ้านสองแคว อำเภอยางทอง จังหวัดเชียงใหม่) นอกจากนี้โบราณสถานดังกล่าวแล้วยังมีการค้นพบ โบราณวัตถุสมัยทริภุญไชย ตามสถานที่หลายแห่ง เช่นที่ เขียงคอกสุเทพ ถ้ำฤๅษี วัดคอกยา บริเวณกลางป่าในเขตตำบลสันโอง อำเภอมะริบ และ โบราณสถาน เวียงกมกาม เขตอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจากหลักฐานดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า อาณาจักรทริภุญไชยเป็นอาณาจักรที่นอกจากยิ่งใหญ่แล้วยังมี ความเจริญที่สุด ในสมัยนั้นอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่าเป็นแหล่งกำเนิด พระรอดวัดมอญ พระคงลำพูน พระเปิมลำพูน อันลือลั่นและราคาแพง (อ่านต่อฉบับหน้า...ภาพประกอบจากหนังสือ อมตพระกรุ ของ พิศาล เศษะวิภาค).